

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-31C/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220202631
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radovan Ondreáš
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1220202631.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Radovanom Ondreášom v spore žalobcu: S.. V.. C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXXX D., M. republika, adresa na doručovanie R. XX/XX, XXX XX H., proti žalovanému: V. I. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. 6, H., zastúpenému spoločnosťou BRICHTA & PARTNERS s. r. o., so sídlom Grösslingová 6-8, Bratislava, IČO: 35 740 809, o vydanie súdneho zákazu a verejné ospravedlnenie, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 26.05.2020 a doplnenou dňa 26.03.2021 sa žalobca domáhal voči žalovanému uloženia zákazu označovať stranu Y. - ĽSNS ako fašistickú stranu a vyslovovať sa o členoch tejto strany, že sú fašisti, ako aj uloženia povinnosti písomne sa ospravedlniť žalobcovi za to, že ho ako člena Y. - ĽSNS označil za fašistu. V žalobe uviedol, že sa rozhodol z presvedčenia vstúpiť do politického subjektu s názvom Y. - Ľudová strana Naše Slovensko - ĽSNS. S rozčarovaním zistil, že niektorí politici z iných strán bezdôvodne a hrubo útočia nielen na stranu ĽSNS ako takú, ale aj na jej členov a dokonca ich sympatizantov. Sympatizanti sú dokonca represívne prenasledovaní za prejav sympatie k strane, často i zločkami štátnej moci či políciou a sú dokonca vyhadzovaní z práce, minimálne sa im zo strany vedenia štátnych podnikov vyhráža prepustením z práce. Na základe rozhodnutia najvyššieho súdu je ĽSNS štandardná strana bez poškvrny. Preto ho po vyjadreniach niektorých politikov pred voľbami do NR SR a hlavne po výtrznostiach rómskych osadníkov na mítingoch ĽSNS v Košiciach, Levoči, Trnave, Sobrancech a ďalších mestách, prešla trepezivosť a rozhodol sa brániť súdnou cestou a brániť si česť a povesť bezúhonného občana, ktorý nemá nič spoločné s fašizmom ako takým. Žalovaný spolu s komplicmi z jeho strany, ale aj politických strán SPOLU, ZA ĽUDÍ a KDH hrubo narušovali legálne verejné zhromaždenie tým, že podľa očitých svedkov (medzi ktorých patrí aj on, lebo v Trnave bol osobne účastníkom zhromaždenia a videl tú nenávisť zo strany PS na vlastné oči) zvažovali rómskych násilníkov, aby išli šíriť strach a nenávisť, rozdávali im alkoholické nápoje, čo videlo veľa účastníkov mítingov v SNS, aby boli voči obyvateľstvu agresívni, alebo aby hrubo narušili priebeh pokojného politického stretnutia a hrubou hrozbou ublíženia na tele donútili pokojných obyvateľov obce nezúčastniť sa mítingu ĽSNS. V niektorých obciach takto donútili príslušníkov PZ viackrát proti agresívnym Rómom podporovaným práve žalovaným zasahovať silou, aby ochránili občanov. Uviedol, že na základe § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa u politikov, ktorí sú najagresívnejší vo výrazoch voči ĽSNS, dožaduje zastavenia útokov voči strane ĽSNS ako celku, a teda aj jej členom. On je člen ĽSNS a teda, keď žalovaný nazve kotlebovcov „fašistami“, tým prakticky označil ako fašistu aj jeho, čo sa ho teda už bytostne dotýka. Poukázal na to, že predstaviteľ fašizmu Adolf Hitler bol pôvodcom rakúskeho občana, a preto je pochopiteľné, že Rakúska republika ako celok, ale aj jej občania, reagujú

citlivo na skutočnosť, keď ich niekto označí za fašistov. Pokiaľ by žalovaný chcel argumentovať, že on myslel iba poslancov, tak to neprejde, lebo on mnohokrát verejne označil za fašistov „kotlebovcov“ ako celok, teda všetkých členov strany ĽSNS - aj jeho. Členom ĽSNS je dva roky a na stretnutiach, či rôznych zábavných podujatiach, či protestoch, sa nikdy nestretol s prejavmi fašizmu u členov strany či členov vedenia strany, ani s násilným správaním. Naopak, pri zbieraní podpisov v petíciách sa stretol s agresiou voči členom ĽSNS práve zo strany ostatných strán, lebo sa aj priznali k príslušnosti k inej strane, konkrétne v Pezinku. Poukázal, že jeho otec bojoval proti fašistom v druhej svetovej vojne a na Ukrajine bol ťažko ranený. Keby videl v strane ĽSNS u niektorých členov prejavy fašizmu, okamžite by zo strany vystúpil. V strane sa väčšinou hovorí hlavne o zastavení rozkrádania štátu vládnymi politikmi a o zastavení korupcie, čo mu teda ako prejav fašizmu nepríde. Žije v EÚ a žalovaný žije asi v inom svete. Uviedol, že tých dôkazov sú stovky, že žalovaný s celou jeho stranou PS označovali verejne členov ĽSNS za fašistov, ale, aby sa nikto nemohol vyhovárať, že v žalobe neuviedol ani jediný dôkaz, tak poukázal na citáciu žalovaného z článku: „Potrebujeme sa dotiahnuť na kotlebovcov, potrebujeme ísť do terénu vysvetľovať ľuďom, prečo nemajú voliť fašistov“, zareagoval na túto hrozbu líder Ps/spolu I. U..“ K tomu uviedol odkaz (link) <<https://nazory.pravda.sk/komentare-a-glosy/clanok/XXXXXX-panika-z-kotlebovcov/>>. Uviedol, že nechce míňať CD alebo obetovať USB kľúč na veci, ktorých je všade plný internet, či televízia. Na pojednávanie donesie USB kľúč s množstvom videí a tam si žalovaný môže pozrieť na vlastné oči čo napáchal, pokiaľ by bol tak naivný a nerozumný, že by tvrdil, že to nie je pravda. Doplnil, že očakáva rovnaký prístup ako v rakúskej justícii v prípade, že by sa daný incident udial v Rakúsku. V doplnení žaloby zo dňa 23.03.2021 poukázal na to, že Najvyšší súd SR v odvolacom konaní navrhovateľa GP SR proti odporcovi Y. - ĽSNS zamietol v plnom rozsahu návrh GP SR na označenie strany ako nedemokratickej, fašistickej strany a nezaoberal sa ani návrhom na zrušenie tejto strany. Rozhodnutie NSSR potvrdilo, že Kotleba ĽSNS je rovnaká demokratická strana ako ostatné politické subjekty pôsobiace na slovenskej politickej scéne, ktoré sú zaregistrované v rámci politických strán a hnutí vedenom na MV SR. Do tejto strany vstupoval súlade s Ústavou SR a zákonmi o slobodnom združovaní sa občanov, záujmových organizáciách, občianskych združeniach, spoločenstvách, politických stranách, profesijných, záujmových a iných združeniach, ktorých činnosť je založená na demokratických princípoch a ich cieľom je pomôcť riešiť problémy SR. Vždy ju pokladal a aj pokladá za demokratickú, národne orientovanú stranu, ktorej cieľom je pomôcť k ekonomickému rozvoju SR, k zvýšeniu národného povedomia o a bezpečnosti občanov SR. Vždy odmietal zverstvú napáchané nacizmom, ale aj prejavy intolerancie a nenávisťi. Nikdy nemal nič spoločné s fašizmom, nacizmom, ani so žiadnym iným ...zom. Myšlienky a konanie žalovaného kandidáta na poslanca NR SR pokladá za neadekvátne, dehonestujúce jeho osobu, ale aj veľkú časť politickej scény SR .

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 29.07.2021 navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že žaloba sa mu javí ako nedostatočné zrozumiteľná a nedôvodná, pričom z jeho pohľadu absentuje aktívna legitímácia na strane žalobcu. V zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach je politická strana, t. j. aj politická strana Y. - Ľudová strana Naše Slovensko právnickou osobou. Žalobcom v tomto konaní však nie je politická strana Y. - Ľudová strana Naše Slovensko a žalobca ani nie je štatutárnym orgánom predmetnej politickej strany. S ohľadom na uvedené na strane žalobcu absentuje aktívna legitímácia domáhať sa „zákazu označovať politickú stranu Y. - Ľudová strana Naše Slovensko za fašistickú“. Žalobca vo svojej žalobe tvrdí, že je členom politickej strany „ĽSNS“, t. j. zrejme politickej strany Y. - Ľudová strana Naše Slovensko, avšak zo žalobcom priloženého dokumentu označovaného žalobcom za členský preukaz danej politickej strany vyplýva, že tento je platný iba s nalepenou členskou známku, pričom však daný preukaz obsahuje iba členské známky za roky 2017, 2018 a 2019. Navyše žalobcove tvrdenia o dĺžke trvania jeho členstva v predmetnej politickej strane sú rozporné, nakoľko v žalobe zo dňa 26.05.2020 ako aj v jej doplnení zo dňa 26.03.2021 žalobca (nezohľadňujúc plynutie času) uvádza, že je jej členom dva roky. Pokiaľ sa jedná o samotnú osobu žalobcu, nikdy žalobcu menovite verejne neoznačil za fašistu. Pokiaľ by sa žalobca mienil svojou žalobou domáhať ochrany osobnosti v zmysle § 11 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, z podaní žalobcu nie je zjavné a ani preukázané, akým relevantným spôsobom mal zasiahnuť do jeho práv na ochranu jeho osobnosti v zmysle predmetnej právnej úpravy a aké dôsledky na osobu žalobcu má alebo mal takýto prípadný zásah. Poukázal na všeobecne známu skutočnosť, že politické zoskupenia okolo osoby I. Y. (napr. Najvyšším súdom SR rozpustená politická strana Slovenská pospolitosť - Národná strana) sú považované značnou časťou laickej ako aj odbornej verejnosti za fašistické, či nesúce fašistické črty. Dal do pozornosti aj 23. bod odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR vydaného pod sp. zn. 4Vlpp/1/2017, na ktorý rozsudok poukazuje aj samotný žalobca: „23. ... V neposlednom rade hlásenie sa strany k odkazu vojnového Slovenského štátu vyplýva

aj z používanej symboliky (hymnická pieseň Hej Slováci!, neonacistická symbolika čísel). Na podujatí dňa 19.03.2017 strana z prostriedkov získaných vlastnou zbierkou podporila tri mnohohodtné rodiny sumou 1 488 €. Práve v odovzdanej sume sa odzrkadľuje namietaná symbolika čísel (podľa poradia čísel v abecede číslo 18 v tejto symbolike znamená Adolf Hitler, číslo 88 pozdrav Heil Hitler!, číslo 28 názov neonastickej organizácie Blood an Honour (Krv a česť), číslo 14 odkazuje na 14 slov jej protagonistu W.: „We must secure the existence of our people and a future for White Children“).“ Podľa medializovaných informácií bol I. Y. v súvislosti s predmetnou symbolikou „1488“ v roku 2021 Špecializovaným trestným súdom uznaný vinným a odsúdený (zatiaľ zrejme neprávoplatne) na vyše tri roky odňatia slobody. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mal za to, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby na základe tvrdení, ktoré sú v žalobe uvedené, z jeho strany nedošlo ku žiadnemu konaniu, ktoré by zakladalo nárok žalobcu na domáhanie sa ochrany osobnosti v zmysle § 11 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

3. Žalobca reagoval vo svojej replike - vyjadrení zo dňa 20.09.2021, v ktorej uviedol, že aktuálnu známku na členskom preukaze nemal nalepenú kvôli opatreniam a obmedzeniam ohľadom koronakrízy, členské poplatky mal zaplatené. Uviedol, že žalovaný ho urážal v čase minulom, ale aj prítomnom a v čase pred voľbami bol permanentne urážaný a v tej dobe mal aj tak známky nalepené. Nemusí byť predsa dnes členom, keď žaluje za skutok spáchaný v minulosti, konkrétne v roku 2017, 2018, 2019 a 2020, ale aj dnes, takže táto námietka nemôže prejsť. Poukázal na to, že členom strany je dodnes a sú to už 4 roky. Je aktívnym členom strany, a teda bol verejne a cielene napadnutý žalovaným. Žalovaný nenapádal iba členov štatutárneho orgánu či vedenie strany, napádal bez rozdielu všetkých kotlebovcov, teda všetkých členov ĽSNS. Námietka, že ho žalovaný konkrétne nemenoval, je irelevantná, nelogická a poľutovaniahodná. Poukázal na prípad odsúdeného poslanca Mazureka, ktorý sa vyjadril, že „niektorí osadníci zneužívajú sociálny systém“, teda tiež nikoho konkrétne nemenoval, dokonca ani etnikum konkrétne nemenoval, lebo pod pojmom osadníci sa dá rozumieť ktokoľvek, kto žije v osade, aj majoritný obyvatelia. Bol odsúdený a dostal pokutu. Žalovaný za to konkrétne vyčlenil okruh ľudí zdržujúcich sa v strane Y. - ĽSNS a vedome a opakovane urážal týchto ľudí hrubým spôsobom. Poukázal, že tých dôkazov sú stovky, predložil len zopár, ale to musí stačiť. Ako člen tejto strany sa cíti vyjadreniami žalovaného dotknutý, ponížený a urazený a preto žiada verejné ospravedlnenie. Uviedol, že má dojem že zástupca žalovaného nerešpektuje rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorý zbavil ĽSNS obvinenia a zrušil žiadosť o rozpustenie strany. Šírenie fašistickej ideológie je trestné, on sám je proti tomu, a keby Najvyšší súd SR uznal ĽSNS vinnou zo šírenia fašistickej ideológie, tak by stranu rozpustil, čo sa však nestalo. K propagandistickým poznámkam, čo si o ĽSNS myslia ľudia v spoločnosti, poukázal na to, že ĽSNS je v parlamente a PS-SPOLU nie.

4. Ďalej žalobca vo vyjadrení zo dňa 07.10.2021 doplnil, že žalovaným predkladané informácie o Pospolitosti a Y. nemajú priamy súvis so žalobou. Žalovaný chce iba naťahovať čas. Uviedol tiež, že trpí depresiami a navštevuje psychiatra a takýmto podľa neho zbytočným naťahovaním sa mu zhoršuje psychický stav a privodzuje mu to depresívne stavy. On je podľa žalovaného fašista, lebo je v strane, ktorá chce zastaviť rozkrádanie a korupciu a násilie na uliciach a žalovaný je ľudomil a demokrat, lebo chce podľa verejne dostupných médií násilne odobrať chudobným ľuďom volebné právo, iba preto, že sú chudobní, lebo pracuje manuálne a chodia v montérkach? Dal do pozornosti, že žalovaný bol v čase, keď ho označil za fašistu ako člena ĽSNS, predstaviteľom politickej strany PS - Progresívne Slovensko, ktorá je verejne známa ako ultraliberálna strana, alebo verejnosťou pomenovaná ako progresívci.

5. Následne v duplike zo dňa 10.11.2021 žalovaný uviedol, že vo vzťahu k domáhaniu sa „zákazu označovať politickú stranu Y. - Ľudová strana Naše Slovensko za fašistickú“, alebo vo vzťahu k „dožadovaniu sa zastavenia útokov voči strane ĽSNS“ a ním namietanej absencie aktívnej legitimácie žalobcu, má za to, že žalobca ani prostredníctvom svojej repliky namietanú absenciu aktívnej legitimácie neodstránil, resp. sa k predmetnej námietke ani nevyjadril. Nestotožnil sa s úvahou a konštatovaním žalobcu o tom, že keď je členom ĽSNS (čo však nepovažoval ani za preukázané) a žalovaný nazve kotlebovcov fašistami, prakticky tým označí za fašistu aj žalobcu osobne. Mal tiež za to, že žalobca ani prostredníctvom jeho repliky riadnym spôsobom neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a nepripojil relevantné dôkazy. Poňatie hypertextového odkazu do textu žaloby ako ani tvrdenie žalobcu že „nebude mňať CD alebo obetovať USB kľúč na veci, ktorých je všade plný internet či televízie“ nemožno považovať za splnenie si povinnosti žalobcu v žalobe označiť dôkazy (§ 132 ods. 1 CSP) a tieto k žalobe aj pripojiť (§ 132 ods. 3 CSP). Takýto postup žalobcu je v rozpore povinnosťou žalobcu uplatniť prostriedky procesného útoku včas (§ 153 ods. 1 CSP) a teda ak by ich aj žalobca dodatočne

doložil, nemusí na ne súd už prihliadať (§ 153 ods. 2 CSP). Navyše, nesplnenie si vyššie uvedenej povinnosti žalobcu v kombinácii s nedostatočnou zrozumiteľnosťou samotnej žaloby mu znemožňuje zaujať kvalifikované stanovisko k tvrdeniam žalobcu týkajúcim sa údajných výrokov žalovaného vo vzťahu ku „kotlebovcom“.

6. V podaní zo dňa 18.11.2021 žalobca poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu v podobnej veci, kde sa poslanec H. dočkal práva a vysúdil 33.000 eur za oveľa menšiu vec, ktorej bol nepriamo obvinený, zažaloval denník ZEM a VEK a vyhral. Žalovaný, to za čo ho žaluje, opakovane denne vo všetkých možných médiách, opakovane, teda rádovo v desiatkach médií, vrátane verejnoprávnom a roky, teda v stovkách opakovaní.

7. V podaní zo dňa 07.03.2023 žalobca uviedol, že dokladá verejne dostupné dokumenty skopírované z internetu, ktoré nesúvisia priamo so žalobou, len dotvoria obraz charakteru a činnosti žalovanej osoby. Žalovaný ho označil za fašistu a preto ho žaluje, nezaujíma ho čo píše tendenčne podplatené médiá ku konkurenčnej strane ĽSNS. Žalovaný sa nevyjadril na vedenie strany, ale jasne a verejne opakovane sa vyjadril, že všetci kotlebovci sú fašisti - teda aj on ako platný člen. Uviedol, že ak žalovaný nemá jeho fotku s hákovými krížmi, tak je jeho tvrdenie vymyslené, nepodložené, zavrhnutiehodné a trestnoprávne či súdne nenapadnuteľné. On posielal fotky ukrajinských občanov s nacistickými symbolmi, vrátane prezidenta Zelenského, ktorých žalovaný osobne a verejne podporuje. K tomu vo vyjadrení priložil fotografie obsahujúce ľudí so symbolom svastiky (hákového kríža) s jeho popisom. Ďalej uvádzal tvrdenia o povinnom očkovaní ako násilnom experimentálnom zasahovaní do organizmu.

8. V ďalšom podaní zo dňa 14.01.2024 žalobca uviedol, že žalovaný ho nazval fašistom, pritom on a jeho strana PS, ktorej je dokonca zástupcom, verejne podporuje opakovane hlasovanie za glorifikáciu nacizmu a symbolov nacizmu. Poukázal na článok Svet hlasuje za zákaz nacizmu v OSN - Európa vrátane Slovenska hlasuje proti. On je jednoznačne proti nacizmu a proti glorifikácii nacistických symbolov. Ten návrh sa netýkal iba nacizmu a ich symbolov, ale aj fašizmu. Žalovaný nepozná rozdiel, ale rozdiel v tom nie je nacizmus bol v Nemecku a fašizmu v Taliansku. U nás sa vojna týkala nacizmu, lebo sme boli vraždení Nemcami, lenže výraz fašisti sa viac používa, tak žalovaný ho populisticky nazval fašistom. Považoval to za jasný dôkaz oprávnenosti jeho žaloby.

9. Na pojednávaní dňa 26.04.2024 žalobca odkázal na listiny, ktoré už zaslal súdu v rámci jeho vyjadrení. Uviedol, že žalovaný povedal, že všetci kotlebovci sú fašisti, opakoval to miliónkrát, všade to je, všetci to majú, dôkazov je milión. Pokiaľ namieta, že ho osobne nemenoval, odkazuje na to, že I. bol odsúdený a najvyšší súd to potvrdil a nikoho nemenoval, povedal niektorí osadníci a niektoré cigánske decká sú agresívne, páchajú trestnú kriminalitu. Keď žalovaný povedal, že všetci kotlebovci sú fašisti, tak všetci a čiže označil aj jeho. Jeho otec bojoval v SNP proti fašistom, on osobne je za to, aby všetci nacisti boli popravení a dostali trest smrti, ťažko teda jeho označiť za fašistu. Uviedol, že to bolo povedané miliónkrát aj pred televíziou, že kotlebovci všetci sú fašisti. Potom už nehovorili, že kotlebovci ale rovno sa vyjadrovali, že fašisti. On je občan Rakúskej republiky a tí sú na toto citliví, lebo Adolf Hitler sa narodil v Rakúsku. Odmieťa, aby mu niekto nadával do fašistov bezdôvodne, keď jeho otec bojoval proti fašistom, len preto, že je člen nejakej strany, kde sľubovali, že budú zatvárať politikov, sudcov, policajtov, primátorov, lekárov za korupciu, čo sa mu páči, lebo kradnutie je trestný čin. Jeho vôbec nezaujíma, že Y. dal voľakde 1488 eur, on odsudzuje, že zbytočne provokoval. Nezaujíma ho čo je Pospolitosť a že Y. bol odsúdený, ale to, že on je proti nacistom alebo fašistom a jeho ako člena ĽSNS verejne označovali za fašistu. Žalovaný povedal, že všetci sú fašisti. Keby povedal, že vedenie, tak ho to vôbec netrápi a nič by nerobil. Čo sa týka návrhov na vykonanie dokazovania, žalobca uviedol, že môže poslať milión videí a všelijakých článkov, kde žalovaný nazýva všetkých kotlebovcov fašisti, teda aj jeho. Uviedol, že dôkazy založené v spise sú dostačujúce a mohol by dodať aj ďalšie videá, poukázal na to, že vo vyjadreniach nechal linky, po ktorých nakopírovaní naskočí video.

9.1 Na danom pojednávaní mal žalovaný za to, že žaloba je zmätočná, petit je nevykonateľný, žalobca nie je aktívne legitimovaný. Nie je si vedomý žiadneho konania, ktoré by zakladalo nárok žalobcu na domáhanie sa ochrany osobnosti. S poukazom na uvedené má za to, že žaloba je nedôvodná a žiada ju zamietnuť.

10. Žalobca v konaní predložil dôkazy: Členský preukaz vydaný dňa 21.12.2017 (s členskými známkami za roky 2017 až 2021); Prvá strana rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Volpp/1/2017 zo dňa

29.04.2019; Fotografie s popisom Y. utiekli z Levoče pred Rómami a progresívcami, U. predbieha ĽSNS a mieri do Richnavy: „Y.“; Úryvok z článku Keď R. a U. idú s bubnom na Y.; potvrdenie o bezhotovostnej platbe 199 eur zo dňa 10.12.2020; Odkaz na článok Y.: Nie sme fašisti. Progresívcami sú podobný extrém ako Y.; Článok Progresívny fašizmus Blog zo dňa 21.02.2020; Článok Liberál U. robotníkom: Ste špeciálna sekta ľudí, ktorá rozmýšľa nad tým, koho ako oškľbať, zo dňa 07.08.2019; Lekárske potvrdenie Arztbodyrief zo dňa 02.07.2021; Článok Šéf časopisu Zem a Vek U. J. M. musí zaplatiť poslancovi N. H. 33-tisíc eur a ospravedlniť sa. Rozhodol tak dnes súd.; Článok vydavateľ časopisu zem a vieme zaplatiť poslanec vy H. 33-tisíc eur; Článok PS vyzýva na zavedenie povinného očkovania, spustili online petíciu; Článok Lekári hanby; Lekárske potvrdenie Arztbodyrief zo dňa 20.01.2023; Článok Svet hlasuje za zákaz nacizmu v OSN - Európa vrátane Slovenska hlasuje proti.

11. Žalovaný v konaní predložil dôkazy: Y. - Ľudová strana Naše Slovensko - Wikipédia; Slovenská republika - národná strana - Wikipédia; I. Y. - Wikipédia; Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydaného pod sp. zn. 4Volpp/1/2017; článok „Vodca Kotleba“. Prečo ho mnohí označujú za fašistu a neonacistu.

12. Na pojednávaní nariadenom na prejednanie veci (§ 177 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok; ďalej len „C.s.p.“) súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu. Na základe nesporných skutkových tvrdení a vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

13. Žalobca je člen politickej strany Y. - Ľudová strana Naše Slovensko (súčasný názov od 13.11.2019), skratka „ĽS Naše Slovensko“, resp. používaná neoficiálna skratka „ĽSNS“, Jej členom sa stal v roku 2017 ako vyplýva z kópie členského preukazu (č.l. 136) s nalepenými členskými známkami za roky 2017 až 2021, ktorý bol vydaný dňa 21.12.2017. Žalovaný je člen politického hnutia Progresívne Slovensko a členom jeho štatutárneho orgánu. Ako vyplýva z verejného Výpisu z registra politických strán a politických hnutí (dostupné na: <<https://ives.minv.sk/PolitickeStrany>>), od 19.03.2018 do 06.06.2019 bol jeho podpredsedom, od 06.06.2019 do 29.07.2020 predsedom a od 29.07.2020 je podpredsedom.

13.1 V článku „C. z kotlebovcov“ autora I. M. zo dňa 21.01.2020 zverejnenom na www.pravda.sk <<http://www.pravda.sk>> (internetový odkaz <<https://nazory.pravda.sk/komentare-a-glosy/clanok/XXXXXX-panika-z-kotlebovcov/>>), autor uvádza citáciu žalovaného: „Potrebujeme sa dotiahnuť na kotlebovcov, potrebujeme ísť do terénu vysvetľovať ľuďom, prečo nemajú voliť fašistov,“ zareagoval na túto hrozbu líder PS/SPOLU I. U..

13.2. V článku „Keď R. a U. idú s bubnom na Y.“ autora I. R. zo dňa 13.01.2020 zverejnenom na www.postoj.sk <<http://www.postoj.sk>> (internetový odkaz <<https://www.postoj.sk/XXXXX/ked-hlina-a-truban-idu-s-bubnom-na-kotlebu/>>) jeho časti s podnadpisom „PS/Spolu proti Y.: Z núdze cnosť“ autor uvádza: Aj to je dôvod, prečo je opozičná kampaň tesne pred svojim záverečným špurtom taká mdlá. I v samotnom Smeru sa čudujú, že odkedy ohlásili svoju „zodpovednú zmenu“, pôsobia jedni súpermi vyčerpani a ďalší si našli iný terč. PS/Spolu, ešte donedávna opozičný líder, ktorý mal byť hlavným vyzývateľom Smeru, kampaňuje viac proti Y., na rovnakú emóciu to prekvapivo hrá aj KDH, ktoré má celkom iných voličov než progresívcami. I. U. navštevoval v decembri obce s problémovými rómskymi osadami, kde došlo k útokom na staršiu paniu (Richnava) či dvoch mužov v stredných rokoch (Važec), minulý týždeň zas obiehal obce, kde kotlebovci zažiarili v európskych voľbách, PS/Spolu tým chce „prečísliť fašistov v uliciach“ aj mobilizovať proti scenáru, „v ktorom vznikne hnedá vláda SMERu s Kotlebom“.Samozrejme, táto progresívna kampaň má svoje rácie. Víťaz prezidentských a európskych volieb prišiel o status hlavného vyzývateľa Smeru, I. U. bol najpredčasnejšie narodený kandidát na premiéra v moderných slovenských dejinách. Niekdajšia premiérska koalícia bude možno onedlho nútená mobilizovať proti scenáru, aby neskončila pod siedmimi percentami, teda mimo parlamentu - podľa čerstvého januárového prieskumu AKO, v ktorom získala len 9,1 percenta, to už je minimálne teoreticky reálna možnosť, keďže podľa štatistickej odchýlky sa nachádza v intervale medzi 6,9 a 11,3 percentami. PS/Spolu podľa AKO od novembra stratila okolo 3,5 percenta, ale najhoršie pre ňu je, že nejde o jednorazový výkyv, ale o zostupný trend, ktorý odštartoval kedysi na začiatku jesene. Progresívcami navyše vedia, že im nebudú priať ani záverečné televízne debaty lídrov - môžu na ne pripraviť I. U. tak, aby neprepadol, ale sotva môžu očakávať energetickejšiu vzpruhu, ktorú tak potrebujú. Preto má pre nich v týchto týždňoch väčší zmysel, aby mobilizovali svoje liberálne jadro vo veľkých a stredných

mestách na antikotlebovskej emócií, už nie sú hlavnými vyzývateľmi Q. a Pellegriniho ako skôr hlavnými protifašistickými bojovníkmi.“

14. Podľa čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy SR, (1) každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. (2) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

14.1 Podľa čl. 26 ods. 1, 2 veta prvá a ods. 4 Ústavy SR, (1) sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. (2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. (4) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

14.2 Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

14.3 Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

14.4 Podľa § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, (2) pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadostučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch. (3) Odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

14.5 Podľa § 1 zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach, v SR môžu pôsobiť politické strany a politické hnutia (ďalej len „strana“) podľa tohto zákona a európske politické strany a európske politické nadácie podľa osobitného predpisu.

14.6 Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach, strana je právnická osoba, ktorá sa zapisuje do registra strán. Register strán vedie Ministerstvo vnútra SR.

15. Podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice štátu (ods. 1). Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme (okrem iného) aj ochrany povesti alebo práv iných (ods. 2).

16. Sloboda prejavu je jedným z hlavných základov demokratickej spoločnosti a tvorí jednu zo základných podmienok jej rozvoja a uplatnenia každého jednotlivca. Právo na slobodu prejavu, garantované článkom 26 Ústavy SR, však nie je absolútne, je totiž obmedzené tak, ako to predpokladá čl. 10 ods. 2 Dohovoru, právami na ochranu osobnosti v rozsahu vymedzenom § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti treba vychádzať z požiadavky ich vyváženosti a proporcionality pri ich uplatňovaní, teda aby jednému právu nebola daná bezdôvodne prednosť pred právom druhým.

17. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Základné hodnoty ľudskej osobnosti sú ľudská dôstojnosť a osobná česť. Práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti a osobnej cti sú zaručené ústavou a ich ochrana Občianskym zákonníkom. Ľudská dôstojnosť je kategória, ktorá charakterizuje človeka ako ľudskú bytosť, patrí každému bez výnimky a rozdielu. Právo na ochranu ľudskej dôstojnosti zabezpečuje každému človeku život pri rešpektovaní určitej všeobecne uznávanej hranice slušnosti, pri rešpektovaní svojbytnosti každej ľudskej bytnosti. Každý má rovnaké právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti a na rovnakú ochranu pred jej ponížením. Na druhej strane česť je výrazom určitej úcty, uznania, ocenenia, vážnosti fyzickej osoby, ktorú požíva pre

svoje správanie, konanie a postoje u ostatných členov spoločnosti a ktorá ovplyvňuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

18. Pre vznik zodpovednosti za neoprávnený zásah je potrebná existencia protiprávneho zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby. Všetky podmienky musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť subjektu zásahu súdom uloženú povinnosť znášať. Zásah musí byť spôsobilý narušiť osobnú integritu fyzickej osoby, znížiť hodnotu jej osobnosti, privodiť jej ujmu na cti, dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu.

19. Neoprávnený zásah do osobnosti môže byť spôsobený predovšetkým uverejnením nepravdivých údajov dotýkajúcich sa dobrého mena, cti, vážnosti, dôstojnosti osoby, ďalej uverejnením síce pravdivých skutkových tvrdení, ktoré však majú osočujúcu povahu, a teda pôsobia difamačne a vyvolávajú znevažujúci dojem, taktiež údajmi pravdu skresľujúcimi, ktoré samé o sebe síce nie sú nepravdivé, ale sú podané takou formou a v takých súvislostiach, že môžu viesť ku skresleniu informácie podávanej verejnosti a v neposlednom rade aj uverejnením hodnotiacich úsudkov (kritiky) pokiaľ vybočujú z hraníc vecnosti, konkrétnosti a primeranosti čo do obsahu a formy. Skutkové tvrdenia majú objektívnu povahu, a ako také je možné ich (dajú sa) overiť (dá sa dokázať ich pravdivosť). Hodnotiace úsudky (kritika) sú vždy subjektívne, lebo sú výrazom názoru toho, kto hodnotiaci úsudok vynáša. Pokiaľ ide o kategorizáciu výrokov na skutkové tvrdenia a hodnotiace úsudky, je potrebné poznamenať, že v hraničných a sporných prípadoch môže jeden výrok obsahovať tak atribút skutkového tvrdenia, ako aj atribút hodnotového súdu; potom ide o tzv. hybridné výroky; a navyše posudzovaný výrok musí byť vyhodnotený v širšom kontexte, a teda rozhodujúce bude celkové vyznenie dotknutého prejavu. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že hodnotiaci úsudok požíva z hľadiska slobody prejavu intenzívnejšiu ochranu ako tvrdenie faktov a pre jeho akceptovateľnosť je preto postačujúce, ak má určitý skutkový základ.

20. Pri posudzovaní jednotlivých výrokov pritom treba zohľadniť aj skutočnosť, že ESLP rozlišuje medzi skutkovými tvrdeniami a hodnotiacimi úsudkami. Kým existencia faktov môže byť dokázaná, pravdivosť hodnotiacich úsudkov nie je možné dokázať. Požiadavku dôkazu pravdy v prípade hodnotiaceho úsudku nie je možné splniť a porušuje sama osebe slobodu myslenia, ktorá je základnou časťou práva chráneného čl. 10 Dohovoru. Toto rozhodnutie však neznamená, že hodnotiaci úsudok nemá mať žiadny skutkový základ. Ako uviedol ESLP v rozhodnutí Feldek v. Slovensku „tam, kde vyhlásenie prerastie do hodnotiaceho úsudku, môže primeranosť zásahu závisieť od toho, či existuje dostatočný skutkový základ pre napadnuté vyhlásenie, pretože dokonca aj hodnotiaci úsudok bez akéhokoľvek skutkového základu na jeho podporu môže byť prehnaný“.

21. Vychádzajúc zo záväznosti ústavy pre všeobecné súdy ako ochrancov základných práv platí, že v sporoch o ochranu osobnosti musí byť zohľadnená aj sloboda prejavu, ak sú na to splnené podmienky. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti teda nemožno aplikovať izolovane, ale je nutné ich vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Pri strete práva na ochranu osobnosti so slobodou prejavu je nutné v zásade skúmať KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO hovorí, pričom na základe odpovedí na dané otázky možno pomocou testu proporcionality určiť, ktorá sloboda má byť uprednostnená. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 152/08 z 15. decembra 2009).

22. Pri osobách verejného záujmu má pri kolízii práva na informácie s jednotlivými osobnostnými právami prednosť právo na informácie. Dôsledkom je, že hranice prípustnej kritiky sú širšie u politikov (osoby absolútneho verejného záujmu) ako u súkromných osôb.

23. Hranice akceptovateľnej kritiky sú najširšie u politikov (napr. nález Ústavného súdu SR, II. ÚS 558/2012-49). Súd slobode prejavu v kontexte politickej diskusie prikladá veľký význam a jej obmedzenie považuje za opodstatnené len na základe veľmi významných dôvodov. (rozhodnutie ESLP, vo veci Feldek v. Slovensko, z 12. júla 2001, sťažnosť č. 29032/95). Sloboda prejavu je *conditio sine qua non* skutočnej pluralitnej demokracie založenej na otvorenosti a tolerantnosti, a aj preto je v Ústave Slovenskej republiky zaradená do čela katalógu politických práv. V rámci slobody prejavu treba osobitnú ochranu poskytnúť hodnotiacim úsudkom vysloveným v politickej diskusii o veciach verejného záujmu. (uznesenie Ústavného súdu SR, IV. ÚS 362/09)

24. Ak sa žaloba o ochranu osobnosti týka tvrdenia, ktoré sa týka verejného záujmu a je súčasťou demokratickej diskusie, tak je potrebné v konaní predovšetkým skúmať, či by vyhoviecie žalobe nezabránilo slobodnej diskusii o téme. Z hľadiska systematického čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) obsahujúceho záruky slobody prejavu je prvým ustanovením oddielu ústavy, ktorý má názov politickej práva. Z uvedeného vyplýva, že sudy majú veľmi úzky priestor akceptovať zásah do slobody prejavu v prípade, ak ide o prejav politický, osobitne ak ide o výmenu názorov o politickej otázke medzi politickými aktérmi. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 283/2020 zo 12. novembra 2020, zverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 37/2020)

25. V intenciách ustanovení § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, požíva právnická osoba ochranu pred neoprávneným zásahom do jej existujúcej povesti, ktorý je objektívne spôsobilý poškodiť túto jej povesť, a teda prívodiť zmenu dobrej povesti na horšiu či zlú povesť. Dobrá povesť obsahuje predovšetkým určité morálne, ale aj kvalitatívne vlastnosti charakterizujúce právnickú osobu, podľa ktorých je hodnotená a prijímaná spoločnosťou. Dobrá povesť predstavuje predovšetkým poctivosť, serióznosť, dôveryhodnosť, slušnosť, vážnosť, spoľahlivosť, ktoré zabezpečujú uznanie a ocenenie výsledkov jej práce v podobe služieb, výkonov či výrobkov a rešpektovanie profesionálnej zdatnosti a odbornosti jej predstaviteľov. Dobrá povesť je základná hodnota, ktorá podstatným spôsobom ovplyvňuje postavenie a uplatnenie výsledkov právnickej osoby v určitej oblasti spoločenského života. Každá právnická osoba má právo na zachovanie dobrej povesti, na disponovanie s ňou a v prípade neoprávneného zásahu do tohto práva iným subjektom, má právo na jej ochranu.

26. Podobne ako subjekty verejného záujmu, aj právnické osoby verejného práva, alebo právnické osoby s majetkovou účasťou štátu či inej verejnoprávnej korporácie by mali strpieť vyššiu mieru kritiky ako bežné právnické osoby súkromného práva (Najvyšší súd SR, sp. zn. 4 Cdo 212/2007).

27. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá zo strán sporu, ktorá je nositeľom hmotného práva (aktívna legitímácia) alebo povinnosti (pasívna legitímácia), teda tá strana sporu, ktorej svedčí stav z hmotného práva. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný, ak je nositeľom práva, ktoré v konaní uplatňuje. Žalovaný je pasívne vecne legitimovaný, keď má skutočne povinnosť, ktorej splnenia sa od neho žalobca domáha, alebo ktorá má byť určená.

28. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 192/2004 uverejnený v ZSP 46/2008)

29. V preskúmvanej veci sa žalobca ako člen politickej strany domáhal ochrany pred neoprávneným zásahom do jeho osobnostných práv, ku ktorému malo dôjsť opakovanými výrokmí predstaviťa iného politického hnutia označujúcimi jeho politickú stranu (ktorej je členom) za „fašistickú“ a jej členoch za „fašistov“.

30. Pokiaľ sa žalobca domáhal konkrétne zákazu označovať príslušnú politickú stranu Y. - Ľudová strana Naše Slovensko ako fašistická strana a všeobecne sa vyjadrovať o jej všetkých členoch, že sú fašisti, súd mal za to, že žalobca v danej veci nebol aktívne vecne legitimovaný na domáhanie sa tohto nároku. Možno sa v tejto otázke stotožniť so žalovaným, ktorý náležite poukazoval na ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z., v zmysle ktorého je politická strana resp. politické hnutie právnickou osobou. Príslušným na posúdenie uvedených nárokov je teda § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na súde možno domáhať ochrany pri neoprávnenom zásahu do dobrej povesti právnickej osoby. Pri takomto nároku je oprávnenou samotná právnická osoba, čiže dotknutá politická strana, ktorej svedčí aktívna vecná legitímácia, nie jej jednotlivým členom. Vo vzťahu k uvedenému nároku

tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu ako člena danej politickej strany Y. - Ľudová strana Naše Slovensko. Pokiaľ žalobca opakovane poukazoval, že žalovaný za fašistov označoval všeobecne „kotlebovcov“ bez bližšej konkretizácie (predstavenstva resp. konkrétnych osôb), teda aj jeho samého (ako člena), resp. uvádzal, že „kotlebovci“ sú fašisti, súd v tejto súvislosti poukazuje aj na samotný názov predmetnej politickej strany „Y. - Ľudová strana Naše Slovensko“. Uvedené výroky smerovali na samotnú politickú stranu ako konkurenčný subjekt v rámci politického boja (politickéj súťaže) pred voľbami do NRSR.

31. Ďalší nárok žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému písomne sa mu ospravedlniť za to, že ho ako člena politickej strany Y. - Ľudová strana Naše Slovensko označil za fašistu, súd posúdil v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tomto prípade žalobca príslušne ako fyzická osoba - dotknutý (jednotlivý) člen politickej strany požadoval ochranu proti tvrdým neoprávneným zásahom voči nemu, ktoré mali zasiahnuť do jeho osobnosti, najmä do jeho cti a dôstojnosti ako bezúhonného občana či do jeho súkromia. Súd po preskúmaní tejto časti žaloby dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných predpokladov na vyhoviecie jeho nároku.

32. Žalobca nepreukázal už samotnú existenciu zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu žalobcu. Napriek všeobecným tvrdeniam, že existuje množstvo dôkazov o neoprávnených zásahoch zo strany žalovaného, v konaní relevantne predložil (poukázal) na dva prípady. Ide o výroky žalovaného citované v článkoch zverejnených na internete (odseky 13.1 a 13.2 tohto rozsudku). V jednom sa uvádza citácia žalovaného: „Potrebujeme sa dotiahnuť na kotlebovcov, potrebujeme ísť do terénu vysvetľovať ľuďom, prečo nemajú voliť fašistov,“ zareagoval na túto hrozbu líder PS/SPOLU I. U.. V druhom článku sa uvádza jeho citácia ...PS/Spolu tým chce „prečísliť fašistov v uliciach“ aj mobilizovať proti scenáru, „v ktorom vznikne hneď vláda SMERu s Y.“. Súd konštatuje, že uvedené výroky nesmerujú konkrétne voči osobe žalobcu, žalovaný žalobcu za fašistu priamo neoznačil. Nedôvodným je aj argument žalobcu, podľa ktorého nie je potrebné, aby žalovaný vo svojich výrokoch bližšie konkretizoval jeho osobu, keďže uvádzal, že „všetci kotlebovci sú fašisti“. Uvedené tvrdenia zo žalobcom predložených dokladov nevyplývali. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný, v spore popierajúci takéto konkretizujúce vyjadrenia, sa verejne vyjadril tak, že všetci členovia tejto politickej strany sú fašistami resp. každého jedného z nich považuje za fašistu. Z kontextu uvádzaných vyjadrení je zrejmé, že dané výroky žalovaný v rámci svojho politického vyjadrenia smeroval len všeobecne voči politickej strane Y. - Ľudová strana Naše Slovensko - a voči všetkým členom daného politického subjektu len v najvšeobecnejšom zmysle ako organizovanej skupine osôb tvoriacich politickú stranu, ktorá ich daným spôsobom politicky prezentuje. Už z toho dôvodu nebolo možné považovať žalobu ani v tejto časti za dôvodnú.

33. V konaní vo veciach ochrany osobnosti platí, že dôkazné bremeno nesie žalobca, teda osoba, ktorá tvrdí, že jej bola spôsobená nemateriálna ujma neoprávneným zásahom. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na procesné súvislosti vyplývajúce z C.s.p.. Sudcovská koncentrácia konania § 153 C.s.p. znamená pre procesné strany predložiť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Koncentrácia konania sa prejavuje v tom, že súd nemusí prihliadnuť na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy. Žalobca teda musí dokázať existenciu zásahu, to znamená, že k určitému konaniu, ktoré je zásahom do práv žalobcu, skutočne došlo, ako aj už spomenutú súvislosť medzi zásahom a vzniknutou škodou. Žalobca nesie aj dôkazné bremeno týkajúce sa dokazovania predpokladov priznania primeraného zadosťučinenia. Ako dôkazné prostriedky možno použiť napríklad výsluch svedkov či predloženie listín na vyvrátenie tvrdení žalovaného. (D., M., S., A., H., J., Q., M., G., F., U., M. a kol. B. zákonník I. § 1 - 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, 1754 s., § 13)

34. Pokiaľ žalobca uvádzal, že nie je potrebné predkladať viacero dôkazov poukazujúc na to, že všetkým sú výroky žalovaného známe a je ich na internete množstvo, uvedené nebolo v súlade so základnom procesnou povinnosťou riadne uviesť úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a označiť dôkazy na ich preukázanie (§ 132 ods. 1 C.s.p.) Ním odkazované skutočnosti nemožno považovať za skutočnosti všeobecne známe (tzv. notoriety), resp. známe súdu z jeho činnosti (§ 186 C.s.p.). Platí, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 C.s.p.) a že žalobca je povinný pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť (§ 132 ods. 3 C.s.p.), čo žalobca nepreukazoval ani netvrdil. Ak žalobca na pojednávaní (na ktorom súd vo veci rozhodol) uvádzal, že môže priložiť ďalšie dôkazy, ak to súd považuje za potrebné, nemožno to považovať za riadny návrh na vykonanie dokazovania. Dôkazné bremeno s danom spore

na preukázaní tvrdených skutočností (o spôsobení ujmy neoprávneným zásahom do jeho osobnostných práv) nesie žalobca a súdu neprináleží vykonávať ním nenavrnuté dôkazy na preukázanie jeho nároku, ani nie je oprávnený za žalobcu dôkazy navrhovať resp. ho v tom inštruovať (čím by porušil rovnosť strán). V konaní teda neboli predložené ďalšie dôkazy ani nebolo navrhnuté vykonanie ďalšieho dokazovania. Súd dodáva, že aj v prípade takto oneskorene predloženého či navrhnutého dôkazu, ktorý by vyžadoval nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu, by to bolo v rozpore so zásadou koncentrácie konania (§ 153 ods. 1 a 2 C.s.p.), keď žalobca mal možnosť dôkaz predložiť či navrhnúť už skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

35. Súd v rámci svojho právneho posúdenia dopĺňa, že aj keby sa vyššie uvádzané výroky či ďalšie žalobcom tvrdené verejné výroky (že všetci kotlebovci sú fašisti) dotýkali priamo osoby žalobcu, nebolo by možné ich považovať za neoprávnené zásahy, a to najmä s ohľadom na ich politickú povahu a verejný charakter politickej strany a ich členov (osoba verejného záujmu). Každý člen politickej strany sa dobrovoľne podieľa na činnosti politickej strany a tvorí jej súčasť, necháva sa tak verejne politicky prezentovať týmto politickým subjektom ako absolútnou osobou verejného záujmu, a teda sa stáva i súčasťou politickej súťaže. Na tom nič nemení ani žalobcom uvádzaná vlastná motivácia na vstup do politickej strany, resp. to že je občanom Rakúskej republiky či skutočnosť, že jeho otec bojoval proti fašistom. Odkazujúc na vyššie citovanú judikatúru najvyšších súdnych autorít (III. ÚS 283/2020; II. ÚS 558/2012; ESLP, vo veci Feldek v. Slovensko; IV. ÚS 362/09) možno uviesť, že sloboda prejavu má v kontexte politickej diskusie prednostný význam a možno ju obmedziť len výnimočne. Povahou sú uvádzané výroky hodnotiacimi úsudkami iného politického subjektu (člena resp. predsedu politického hnutia) vysloveného v rámci jeho politického vyjadrenia. Čo sa týka skutkového základu hodnotiaceho úsudku (kritiky), žalovaný v konaní náležite poukazoval na verejné politologické rozbory, ako aj odkazy strany k režimu totalitného vojnového Slovenského štátu či použitie neonacistickej symboliky, ktoré boli poukazované v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Volpp/1/2017 (v jeho ods. 23.) v rámci argumentácie generálneho prokurátora. Pokiaľ dával žalobca do pozornosti výsledok tohto konania o žalobe na rozpustenie politickej strany - zamietnutie žaloby, tento sám osebe nemá rozhodujúci význam pre posúdenie skutkového základu hodnotiaceho úsudku, ktorá má (na rozdiel od skutkových tvrdení resp. faktov) subjektívnu pohanu a je výrazom vlastného názoru hodnotiteľa. Vzhľadom na uvedené okolnostiach prejednávanej veci teda možno uviesť, že ak žalovaný ako predstaviteľ politického subjektu (hnutia Progresívne Slovensko) počas kampane v rámci politickej súťaže v čase pred parlamentnými voľbami (články zverejnené dňa 13.01.2020 a 21.01.2020 a voľby sa konali dňa 29.02.2020) označil konkurenčnú politickú stranu (Y. - Ľudová strana Naše Slovensko) výrazom fašisti, a to všeobecným spôsobom bez konkretizácie jednotlivých členov či špecifikácie, že každý z členov danej politickej strany je fašistom, nejedná sa o neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu ako člena uvedenej politickej strany. V danom prípade išlo o výroky politických prejavov žalovaného vyslovené v rámci politickej súťaže, ktoré možno považovať za oprávnenú kritiku, keď v prípade politických subjektov (osôb verejného záujmu) sú hranice akceptovateľnej kritiky podstatne širšie ako o „bežných“ osôb, pričom žalobca je členom (súčasťou) politickej strany.

36. Žalobca rovnako nepreukázal, že by ním uvádzané zásahy (nekonkretizované výroky o kotlebovcoch) mohli objektívne spôsobiť vznik nemajetkovej ujmy, ako malo byť zasiahnuté do jeho osobnosti s akými dôsledkami na jeho osobu či súkromie. Všeobecne poukazoval na svoje psychické problémy, príp. uvádzal, že sa cíti vyjadreniami žalovaného dotknutý, poníženi a urazený. Nebol teda daný ani predpoklad v podobe príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu buď v porušení, či len v ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom tejto nemajetkovej ujmy.

37. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené súd dospel k záveru, že uplatňované nároky žalobcu sú nedôvodné a žalobu je potrebné v celom rozsahu zamietnuť.

38. O nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 C.s.p.) rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 a 256 ods. 1 C.s.p. t. j. podľa zásady úspechu. Vzhľadom na zamietnutie žaloby bol v spore v celom rozsahu úspešným žalovaný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % . O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, písomne, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. /§359 C.s.p./

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). /§ 363 C.s.p./

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. /§ 364 C.s.p./

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. /§ 365 C.s.p./

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

/§ 366 C.s.p./

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu. /§ 373 ods. 4 C.s.p./

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - Exekučného poriadku.